

Arrest

nr. 177 968 van 18 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 7 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. HAUWEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een Liberiaans staatsburger bent, geboren op 29 mei 1995 te Monrovia, van de Moku ethnïe. U heeft uw vader, Alexander S. nooit gekend en uw moeder, Sarah K.(CGVS 98/14436) vertrok naar België toen u nog jong was. Toen u ongeveer zeven maand was, ging u samen met uw andere zussen bij uw grootvader (vader van uw moeder) wonen in Logan Town. U bleef bij uw grootvader en uw stief-grootmoeder wonen tot u ongeveer 15 jaar was. Uw grootvader kon niet meer voor jullie zorgen en besloot daarom dat het beter was dat u en uw zussen in Ashmus street zouden wonen. Om in jullie levensonderhoud te kunnen voorzien en om het schoolgeld voor u en uw zus Cece te kunnen bekostigen, gingen uw 2 oudere zussen in de prostitutie. Toen uw grootvader het niet langer kon

aanzien, drong hij er bij uw moeder, die ondertussen Belg was geworden, op aan dat ze voor jullie moest zorgen. Uw moeder startte daarop het proces voor gezinshereniging en u, uw zus Cece en uw zus Weysameh konden naar België komen met een geldig visum op 7 augustus 2012. Jullie kregen een F-kaart - Verblifskkaart van een familielid van een burger van de Unie. U ging naar school in België. Uw moeder besloot echter dat jullie niet langer bij haar mochten blijven waardoor jullie F-kaart werd afgenomen op 14 april 2014. Toen jullie nergens meer konden verblijven, besloten u en uw zus Cece asiel aan te vragen. Uw zus Weysameh besloot om geen asiel aan te vragen aangezien ze een geldig verblijfsstatuut heeft omdat ze de moeder is van een Belgisch kind.

B. Motivering

Na onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat u niet de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

U verklaart dat u niet terug naar Liberia kan gaan omdat u er niemand meer heeft waardoor u bij terugkeer zal gedwongen worden om u te prostitueren. (zie gehoor CGVS, p 11)

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten of er niet naar kan terugkeren omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de vluchtelingenstatus.

U bent immers met een geldig visum naar België gekomen om uw moeder te vervoegen en van 9 augustus 2012 tot 14 april 2014 heeft u in België gewoond met een F-kaart. U vroeg asiel aan om uw verblijf in België te verlengen nadat u in België problemen kreeg met uw moeder, zoals duidelijk blijkt uit uw verklaringen op het CGVS (zie gehoor CGVS, p. 9).

U vreest dat u bij terugkeer naar Liberia **gedwongen zal zijn om u te prostitueren**. Echter dient er te worden opgemerkt dat er **geen enkele aanwijzing is dat u zich daadwerkelijk zal moeten prostitueren bij terugkeer naar Liberia**. U haalt bovendien aan dat u in Liberia TV keek over het Westen, Europa en de US en u kinderen zag die een beter leven hebben (zie gehoor CGVS, p. 10). **Uw asielmotieven zijn duidelijk economisch van aard** en u toont op geen enkele manier aan dat u in Liberia dient te vrezen voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.

U verklaart dat u geen andere optie heeft in Liberia dan in de prostitutie te gaan en dat dit de enige levenswijze voor u zal zijn (zie gehoor CGVS, p 11). U geeft aan dat u uw middelbare school niet heeft kunnen afwerken en dat u dus zonder enig diploma terug moet keren naar Liberia (zie gehoor CGVS, p 3). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het aantal Liberianen die hun secundair onderwijs daadwerkelijk afwerken bijzonder laag is, waardoor het niet aannemelijk is dat je zonder diploma sowieso in de prostitutie zou belanden in Liberia. U geeft aan dat uw zus Sharon, die volgens u nog in Liberia zou verblijven, geen vast werk heeft. U verklaart dat ze elke dag opnieuw een werkje moet aannemen om te overleven (zie gehoor CGVS, p 5). Er dient te worden opgemerkt dat uw zus Cece nochtans verklaarde dat uw zus Sharon, met wie u nochtans nog in contact zou staan, op het moment van het gehoor reeds 3 weken in de USA woonde (zie gehoor CGVS Cece, p. 4). Dit gegeven tast reeds de geloofwaardigheid van het door u geschetste profiel van uzelf, maar vooral van uw familiale situatie, aan.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat uw vader zich in Liberia bevindt maar dat u geen contact met hem hebt (zie verklaring DVZ, nr. 13A). Uw zus Cece verklaarde nochtans dat uw vader overleden zou zijn (zie verklaring DVZ Cece, nr. 13A, gehoor CGVS Cece, p. 10-11). Dat jullie dergelijke tegenstrijdige verklaringen afleggen over jullie vader is reeds merkwaardig en wijst er eens te meer op dat jullie trachten jullie werkelijke familiale situatie te verhullen. Er dient immers te worden vastgesteld dat jullie vader Alexander S. in 2011 nog meewerkte om jullie documenten voor jullie gezinshereniging en komst naar België in orde te brengen (zie informatie in uw administratief dossier). Uit deze documenten blijkt trouwens dat uw vader 'staff member' is/was van de 'Liberia Intellectual Society of Scholars and Academia'. Bovendien blijkt uit uw facebookprofiel en dat van meerdere van uw familieleden, dat u over een groot netwerk beschikt van mensen, die niet alleen 'facebookvrienden' blijken te zijn maar met wie u ook nauw communiceert. Ook uw familiaal netwerk blijkt groter en

welgestelder te zijn dan u voordoet op het CGVS, waardoor het niet aannemelijk is dat u bij een terugkeer naar Liberia geen andere optie zou hebben dan in de prostitutie terecht te komen.

Gevraagd naar de activiteiten van uw zus Sharon, van wie u beweerde dat ze nog in Liberia was, verklaarde u initieel dat ze er in haar levensonderhoud voorziet door 'kleine werkjes'. Het is niet aannemelijk en tast daardoor ook de geloofwaardigheid aan, dat u pas wanneer u expliciet wordt gevraagd of uw zus Sharon, die nog in Liberia zou wonen, zich nu nog prostitueert dat u 'ja' zegt (zie gehoor CGVS, p 7). Indien ze immers daadwerkelijk in de prostitutie zou zijn, kan van u worden verwacht dat u dit onmiddellijk zo aangeeft wanneer u gevraagd werd naar hoe ze in haar levensonderhoud voorziet. Dat u dit niet meteen vermeldde tast bijgevolg opnieuw de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de situatie waarin u zou terechtkomen in Liberia aan.

Aangezien uw vrees vreemd is aan de Vluchtelingenconventie, louter is gebaseerd op veronderstellingen en daar u deze bovendien niet kan aannemelijk maken, kan er op basis van uw relaas geen bescherming worden toegekend.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. U legt uw origineel Liberiaans paspoort voor waaruit blijkt dat u een visum ontving om naar België te komen. U legt tevens het arrest voor van de Conseil Contentieux des Etrangers nr 138 597 van 16 februari 2015 waaruit blijkt dat uw F-kaart werd ingetrokken en dat u hiertegen tevergeefs in beroep ging. U legt tevens een brief voor van het CLB waaruit blijkt dat u meermaals afwezig was op school. U legt tevens een brief voor van de school die getuigt over de problematische thuissituatie in België. Tot slot legt u ook een PV met nr 032650/13 dd 26/06/2013 met een getuigenis over uw thuissituatie. Deze documenten bevestigen uw moeilijke thuissituatie in België maar dragen niet bij om uw asielaanvraag te ondersteunen. Uw asielaanvraag dient immers beoordeeld te worden ten opzichte van Liberia.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: vreemdelingenwet), van het rechtsbeginsel van het recht op verdediging en op tegenspraak, van artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Aangaande haar asielmotieven stelt verzoekster:

"Het CGVS beweert ten onrechte dat verzoekster slechts een asielaanvraag zou hebben ingediend om haar verblijf in België te verlengen nadat ze in België problemen kreeg met haar moeder.

Zoals vermeld in het feitenrelaas, is het omdat de grootvader niet langer kon aanzien dat verzoekster en haar zussen zich prostitueren dat hij er bij hun moeder op aandrong dat ze voor ze moest zorgen. Haar moeder startte daarop het proces voor gezinshereniging. De vrees van verzoekster dat ze bij terugkeer naar Liberia gedwongen zal zijn om haar te prostitueren was dus ook de directe oorzaak van de gezinshereniging.

Op dat moment, was het proces voor gezinshereniging de enige mogelijkheid om in België te vestigen gezien verzoekster haar niet bevond op het Belgische grondgebied."

Aangaande de vrees van verzoekster dat ze bij terugkeer naar Liberia gedwongen zal zijn om haar te prostitueren, stelt zij in het verzoekschrift:

"Verwerende partij beweert dat er geen enkele aanwijzing zou zijn dat ze zich daadwerkelijk zal moeten prostitueren bij terugkeer naar Liberia.

Volgens het CGVS, zou blijken uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat het aantal Liberianen die hun secundaire onderwijs afwerken bijzonder laag zou zijn, waardoor het niet aannemelijk zou zijn dat verzoekster zonder diploma sowieso in de prostitutie zou belanden. Dit argument is niet steekhoudend. Het is niet omdat een groot aantal Liberianen hun secundair onderwijs niet afwerken dat slechts weinig in de prostitutie belanden (zie de verdere persartikelen, pp. 5-9).

Bovendien, beweert het CGVS dat er uit haar facebookprofiel en dat van meerdere van haar familieleden zou blijken dat ze over een groot netwerk van mensen beschikt met wie ze nauw zou communiceren. Haar familie netwerk zou groter blijken en welgestelder te zijn dan ze voordoet op het CGVS, waardoor het niet aannemelijk zou zijn dat ze bij een terugkeer geen andere optie heeft dan in de prostitutie terecht te komen.

Verzoekster is verrast door dit argument dat in volledige tegenspraak met de waarheid is. Hoewel verzoekster op facebook zit en met andere personen communiceert, zoals meeste mensen in de wereld, betekent dit echter niet dat deze veronderstelde "vrienden" of "familieleden" zullen haar helpen bij terugkeer. In tegendeel tot wat beweert verweerder, toont het facebookprofiel van verzoekster aan dat ze oppervlakkige contacten met deze personen heeft die beperkt blijven tot gewone complimenten boven haar foto's. Verzoekster had zeer moeilijke momenten in Liberia and is geschokt door dit argument. Inderdaad, hebben deze personen (d.i: een verre tante, oude schoolgenoten...) nooit haar en haar zussen willen helpen wanneer ze in Liberia waren. Ze waren nooit aanwezig wanneer haar familie in het lijden was, en zal zeker niet hen helpen bij een terugkeer. Enkele foto's en commentaren op facebook zullen het tegendeel niet bewijzen. Sinds verzoekster in België is, nemen deze personen opnieuw contact slechts om geld te bedelen. Ze denken dat, als verzoekster en haar zus in Europa wonen, ze hen financiële zullen steunen (zie stuk 3 - berichten), hetgeen niet het geval is. Deze personen zich bevinden ook in een moeilijk economische toestand in Liberia. Bijgevolg, nodigt verzoekster Uw Raad uit om septisch te worden met de facebook pagina s toegevoegd aan het administratief dossier die niet de waarheid voorstelt.

Wat betreft het overleden van haar vader, wil verzoekster graag opmerken dat ze geen relatie met haar vader had. Hij heeft hen verlaten. Verzoekster ziet hem als een vreemd. Het feit dat hij haar en haar zussen heeft geholpen in het proces voor gezinsherinnering verandert niets. Ze wilde niets horen over hem, waardoor ze niet op de hoogte was dat hij overleden was.

Wat betreft haar zus Sharon, is ze betrokken naar de VS slechts maar drie weken voor het gehoor bij het CGVS. Verzoekster wil graag toevoegen dat ze geen contacten had met haar sinds meerdere weken op dat ogenblik. Zoals werd vermeld door haar zus Cece voor het CGVS (p. 14 CGVS), wist verzoekster niet dat Sharon naar de VS was vertrokken om zich bij een onbekende man te voegen. Er valt trouwens niet te zien waarom ze deze informatie zou hebben verzwegen.

Gezien de doorlevende verklaringen van verzoekster en haar zus Cece, is het onbetwistbaar dat haar zussen zich prostitueerden toen ze nog in Liberia woonde. Na haar vertrek, had verzoekster mindere contacten met Sharon. Het was niet open maar verzoekster veronderstelde dat ze zich nog prostitueerde. Dat verklaard waarom ze niet onmiddellijk die informatie heeft vermeld voor het CGVS gevraagd naar de activiteiten van haar zus Sharon in Liberia. Haar zus Cece heeft trouwens bevestigd dat Sharon zich nog prostitueerden voor haar vertrekt naar VS (CGVS, p. 14).

Verzoekster heeft een verschrikkelijke thuissituatie hier in België gezien haar moeder aan de drank verslaafd is en gewelddadige is, toch heeft ze honderdmaal liever in België blijven dan terug naar Liberia te keren.

Uit zeer vele publieke artikelen en getuigenissen op het Internet, blijkt duidelijk dat prostitutie gemeengoed is geworden in Liberia, in het bijzonder in Monrovia, omwille van de dramatische economische situatie. Een groot aantal van de jonge vrouwen zijn gedwongen om in de prostitutie te belanden. Wanneer ze niet in de val van smokkelaars lopen, is prostitutie de enige manier om te kunnen overleven in een land waarin een overgrote meerderheid van de bevolking onder de extreme armoedegrens leeft."

Verzoekster citeert uitgebreid landeninformatie aangaande prostitutie in Liberia.

Verder stelt verzoekster: "Verwerende partij heeft slechts een verslag "2015 country reports on human rights practices" toegevoegd aan het administratief dossier, dat verre van gerustellend is en maakt duidelijk de slechte behandeling van vrouwen in Liberia (seksuele intimidatie, geweld tegen vrouwen, discriminatie...).

Het is opvallend dat er geen grondige onderzoek over de prostitutie van jonge vrouwen en de algemene situatie in dit land in het administratieve dossier te vinden is, ondanks de bijzonder ernstige economische en sociale toestand in Liberia. Het CGVS beschikt over de nodige middelen om een grondig onderzoek te doen, in tegendeel tót verzoekster. Het is niet omdat slechts een beperkte aantal liberanian in België asiel vragen dat verwerende partij moet niet de situatie verder onderzoeken."

Verzoekster argumenteert dat het CGVS het artikel 27 van het KB en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet geschonden. De beslissing werd op onzorgvuldige wijze genomen en algemeen bekende gegevens werden onvoldoende onderzocht. Het CGVS heeft haar zorgvuldigheidsplicht niet in acht genomen.

“Bij terugkeer, kan verzoekster op niemand rekenen gezien haar naaste familieleden in Liberia te oud, overleden of betrokken zijn. Niemand in Liberia kan haar opvangen en haar geld of voedsel lenen. Verzoekster zal in onmenselijke omstandigheden in de straat leven. Haar enige mogelijkheid om te overleven zal om zich te prostitueren, zoals het geval was voor haar zussen. Bijgevolg, leidt de dramatische economische toestand Liberia in casu tot vervolgingen en onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2.2.1. Verzoekster voert in wezen aan dat zij in Liberia reeds, minstens binnen haar kernfamilie, was geconfronteerd met prostitutie als middel van bestaan. Ingevolge een visum voor familiehereniging kon zij naar België komen en haar moeder vervoegen. Omwille van het gewelddadig gedrag en verslavingsproblematiek van haar moeder in België werd een einde gesteld aan het samenleven met haar moeder.

Verzoekster is wel degelijk geloofwaardig wanneer zij stelt dat zij opgroeide in een milieu van prostitutie en dat haar grootvader het nodige deed om haar, via een visum familiehereniging met haar moeder, uit dit milieu te laten verdwijnen (gehoor CGVS, p.7, p.11).

Verweerder oordeelt terecht dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging aanvoert. De vrees om bij terugkeer naar het Liberia in de prostitutie te moeten gaan, kan niet aangenomen worden als een gegronde vrees voor vervolging. Het risico om te behoren tot het prostitutiemilieu kan niet aangenomen worden als een grond voor vervolging. Prostitutie in Liberia, zoals deze zich voordoet blijkens de toegevoegde landeninformatie, valt niet onder één van de vijf gronden van vervolging. Het is vooreerst duidelijk dat prostitutie niet kan vallen onder ‘ras’, ‘godsdienst’, ‘nationaliteit’ of ‘politieke overtuiging’ (cf. artikel 48/3, § 4 van de vreemdelingenwet). Het begrip ‘sociale groep’ is evenmin van toepassing aangezien verzoekster zelf aanvoert *“dat prostitutie gemeengoed is geworden in Liberia, in het bijzonder in Monrovia, omwille van de dramatische economische toestand”*; bijgevolg kunnen prostituées niet aanzien worden als een groep die in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (cf. artikel 48/3, § 4, eerste lid, d)).

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Hoger werd vastgesteld dat verzoekster aannemelijk maakt dat zij opgroeide binnen een familie waarbinnen prostitutie aangewend werd als middel van bestaan. Verzoekster heeft twee zusters die in de prostitutie werkzaam zijn (gehoor CGVS, p.7).

Hoewel er inderdaad enige onduidelijkheden kunnen waargenomen worden in verzoeksters relaas, blijkt echter niet ter discussie te staan dat zij in België in een bijzonder moeilijke situatie met haar moeder leefde. Verzoekster is het slachtoffer van het gedrag van haar moeder. Het gedrag van haar moeder noodzaakte reeds diverse politionele tussenkomsten en is de oorzaak van het verlies van het verblijfsrecht van verzoekster.

Verzoekster maakt ook aannemelijk dat het netwerk van ‘Facebookvrienden’ haar niet zal bijstaan in het geval van terugkeer naar Liberia. Vele vriendschappelijke contacten in de virtuele wereld kunnen niet gelijkgesteld worden met daadwerkelijke steun of ondersteuning in een moeilijke economische situatie in de reële wereld.

Verzoekster houdt voor dat zij Liberia verliet omdat haar grootvader haar uit het prostitutiemilieu wou brengen en houden. Het is zeker niet uit te sluiten dat verzoekster andere beroepen dan deze van prostituée kan uitoefenen teneinde te voorzien in haar levensonderhoud.

Anderzijds kan evenmin worden uitgesloten dat verzoekster door de wijze waarop zij opgroeide en het milieu waarin zij vertoefde, in combinatie met het verschijnsel prostitutie zoals dit blijkt uit de landeninformatie in het verzoekschrift, een reëel risico loopt om te vertoeven binnen het prostitutiemilieu. Dit reëel risico kan leiden tot ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2,b) van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS